

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Dies septima. De Christi Passione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Lancit. op. 3. c. 9. Opusc. octavo toto op. 6. c. 12.
 Roderic. p. 3. Tr. 1. c. 12. de zelo an. ibid.
 Tr. 3. de Humil
 Nieremb. de ador. l. 2. c. 6. 8. 10. 11. de Hu-
 milit. l. 2. c. 15. 16. &c.

Dies septima.

DE CHRISTI PASSIONE.

SEquentibus meditationibus de Christi Domini
 Passione integram hebdomadem tribuit S. P.
 Ignatius. Minus potest illis tempus tribui pro cu-
 juscunque conditione & utilitate.

Duo præcipuè in hac materia expendenda sunt
 quæ duplicem fructum exigunt. *Primum* est,
 magnum & incomprehensibile argumentum amo-
 ris in nos Dei & patientis Christi: cujus fructus
 sit amor mutuus, compassio, tristitia, ut ita amanti,
 amatoque interiùs conformetur; sequaturque
 etiam inde studium placendi magis & proximè
 imitandi. *Secundum* est, clarior exhibitio eorum,
 ad quæ Christus exemplo suo, pro Divina gloria
 & nostra salute ac perfectione præivit; derelictio-
 nis, contemptûs dolorum ac ipsius mortis. Quo-
 rum fructus sit, ut eadem in Christo amplecta-
 mur ac toleremus, nempe exteriùs conformandi
 in passione; confirmemus etiam ea, quæ in me-
 ditationibus superioribus, & in electione sunt de-
 creta secundùm omne genus virtutum, & qui-
 dem

dem tantò firmiùs ac promptiùs, quò hæc sunt
graviora. Vide P. de Ponte Med. p. 4. introd.

Methodus passionem Domini meditandi, quam
hïc tradit S. P. observari etiam aliàs potest, cum
de eadem passione meditandum est.

NB. Addi in omnibus potest, quod S. P. habet
die septimâ hïc pag. 125. *qua fuerit beata Maria so-
litude, desolatio qualis, & quanta afflictio.*

Meditatio prima.

DE CHRISTI AGONIA IN HORTO

Matth. 26. Luc. 22.

Oratio preparatoria: Præludium primum & se-
cundum pro more consueto.

Præludium tertium: Ut petam dolorem, mæsti-
tiam & fletum, meque affligam &c. S. P. p. 4.

Item petitio doloris, indignationis, confusionis: eò
quòd ob peccata mea summus omnium Dominus tan-
tis se tormentis ita objiciat. Prælud. 3.

*Procidit in faciem suam orans & dicens: Pater mi,
si possibile est, transeat à me calix.* Matth. 26. 39.

Factus in agonia prolixius orabat. Luc. 22. 43.

Factus est sudor ejus sicut gutta sanguinis &c. v. 44.

Intellectus.

Punctum primum.

Memoria proponit personas
scilicet Christum & disci-
pulos. &c.

*Intellectus & Voluntas debent
inde aliquid in usum proprium*

Voluntas.

*Affectus, si un-
quam aliàs, debent
hïc esse summi ob
rei magnitudinem,
& Divini amoris.*

adducere.

Intellectus.

adducere. Et quidem hic videri possunt Apostoli dormientes; Christus anxius &c. cur hic anxius, agonizans, non item illi? videbat, sciebat, æstimabat eventura mala Christus, causasque dolendi: non satis videbant illi. (a)

Disce: ideo ad res magnas & Divinas amore aut timore sufficienti non afficimur; Quia non satis cognoscimus.

Reflexio ad te & materias præcedentes &c. NB. Persona Christi, ejusque innocentia, perfectiones, in infinitum augent præsentia mysteria patientis. Est Deus: & omnis creaturæ princeps, generis humani caput, & delitium, omnium amans.

Punctum secundum. *Audire, quid loquantur, scilicet: Pater mi!*

Disce: etiam in adversis amare & colloqui Deum ut patrem, & in patre confidere. (a)

Punctum tertium. *Attendere, quid agant. Orat. &c.* Orare est remediū & solatium malorum. (a) NB. Fructus sic decerpenti, sunt omnis generis veritates, divinæ virtutes, & fuga vitiorum, nego-

Voluntas.

(a) In puncto 1. 2. & 3. eliciuntur affectus congrui personis & objectis occurrentibus pro more aliarum meditationum.

(b) Fides præsens & viva, admiratio summa & rei, & persona, & amoris.

Horror poenarum in isto corpore Divino & amabilissimo &c.

Tristitia, horror & compassio maxima & intima. hac dignus est suâ innocentia & amabilitate. At etiam dignior; quia amans tui; quia amore tui tenerri- mo & supplicio tuo quia ex malo à te accersito, quia in summum tuum & æternū bonum: tium

Intellectus.

tium aternitatis, gravitas peccati, zelus animarum, amor &c. Item Reflexio ad materias omnes Exercitiorum.

NB. Hac brevius agenda, quia non sunt primarius finis: sed sequentia puncto 4. 5. 6.

Punctum quartum. Adverte re quid Christus patiat, quid exterius, quid interiùs, quibus actibus internis erga Deum, homines & te.

Intellectus expendit, nihil hic esse nisi stupendum, horrendum, summum, à nullo satis nisi à Deo aestimandum; tum ex parte personæ, quæ patitur, Divinæ & innocentissimæ & tenerrimæ: tum ex parte tormentorum, sive animi, in abyssò tristitiæ, timoris & afflictionis desertissimi, sive corporis, omnium sensuum, membrorum &c. atque horum varietate, multitudine, atrocitate, duratione per summos dolores, contemptus, confusiones, in omni genere mali, contra omne genus boni, ab hostium omni genere & ferocissimo; ab inimicissimis dæmonibus ab ipso Deo.

K. 3.

Voluntas.

quia omnium loca & causâ solus affligitur: ob multitudinem peccatorum & poenarum, quæ in illum solum incumbunt; nempe peccata & damnatio omnium, & tua. Compassio amore patris ejus & matris. Complexus tam amantis: Suspiria querela, & alloquium vulnerati & tristis animi, de dolore & causa doloris.

Magnus, intimens amor veri sponsi sanguinum, magnus pro magnitudine amoris & passionis.

Desiderium leniendi, patiendi unâ cum ipso imitandi, abdicandi, omnes deinceps de-

lumen.

Intellectus.

fumente triste supplicium, in rigore
justitiæ infinitæ, de toto genere hu-
mano & infinitis ejus sceleribus loco
æternæ damnationis, in uno & inno-
centissimo omnium creaturarum ca-
pite, & homine Deo. Hæ nunc &
per totam vitam durarunt saltem in
memori & præsentis ad futura ani-
mo. Omnia magna loquuntur ma-
jorem his omnibus Christi amorem
in Deum & in te! (b) Et cum amo-
re subjectionem in omnem volunta-
tem & intentionem Dei.

Punctum quintum. *Meditari, quo
se pacto abscondens Christi Divinitas, ad-
versarios suos, cum valeat, non perdat,
sed pœnas adeo crudeles pati sinat huma-
nitatem.* Quo modo, quo motivo,
quâ voluntate, Divinitas humanita-
tis Christi tam amans, in tam amatam
tam dura sit, cæterum in alios tam
misericors & bona &c. Cur rem tam
gravem imponat, quæ gravior est,
quàm si omnes aliæ creaturæ crucia-
rentur æternum. Cur ista? facit er-
gò hæc, peccatum, damnatio, salus,
æternitas, animæ pretium, finis ho-
minis, amor tui & hominum, amor
Christi ejusque gloria, excellentia
Dei ejusque gloria. Quanta ergò

Voluntas.

*littias, hono-
rem &c. pro
dolore placen-
tissimum ob-
sequium sem-
per præstan-
di. NB. Ad-
verte ad af-
fectus Dei,
B. Virginis,
Angelorum,
Sanctorum,
& conare
imitari.*

(c) uti sup.

(d) *Confu-
sio tui maxi-
ma, quia tuo
loco patitur
tantus Deus,
tuo tam vi-
lis nihili,
tue turpitu-
dinis & pec-
catorum causâ*

hæc

Intellectus.

hæc sunt, quorum causâ tanta permittit! (c) Itaque voluit Deus tale genus redemptionis & salutis humanæ; ex quo in tempore & æternitate existeret 1. summum & infinitum genus gloriæ, reverentiæ & obsequii divini, tum ab ipso Christo, tum ab omni rationali creaturâ: Digna insuper & summa abolitio & fuga horrorque peccati. Hinc & personam Divinam & modum elegit, ex quo infinitæ Dei perfectiones (& absolutæ & respectivæ: vide die 8tav. Confid.) in summo gradu apparent & honorarentur & gravitas peccati pateret. Is modus erat crudelis passio & mors Dei-hominis. 2. Voluit hanc gloriam, hoc obsequium cedere in summam felicitatem ipsius, qui illud exhibebat, scilicet Christi, idque hujus amore maximo. 3. Voluit inde emergere summam expiationem, exemplum & felicitatem hominum, maximè electorum; loco mali infiniti culpæ & poenæ, idque horum magno amore. Ideo Divinitas poenas adeò crudeles pati sinit humanitatem.

Punctum sextum. Cogitare, cum talia ferat pro peccatis meis, quid agere

Voluntas.

Ob modicam gratitudinem, sensum & compassionem tuam: ob amorem nimis modicum: ob contrarios mores tuos sensualitatis; superbia: ob peccata & renovationem doloris. Contritio &c odium tui.

Gaudium & spes magna in tanto tui amore (adhuc permanente) & profusâ bonitate.

Amor, desiderium & studium val-

debeam

Intellectus.

debeam aut pati ejus causâ. Hæc est velut conclusio practica ex duobus præcedentibus punctis: Ut hic renovem proposita aliàs concepta in magna perfectione virtutum, eaque augeam maxime amore prompto ad contemptum, dolorem & adversa maxima, ut Christo simillimus, Christo valde placeam & Deo.

Reflexio &c. (d)

NB Aut propter tua peccata Christus patitur, aut nullius, aut à te, aut à nullo. Ita tui amore, tuo fructu, acsi tuo solius, ita propter tua peccata, acsi tua solius. Eodem animo hodie est in te Christus, ac tunc. Aut tu debes esse gratus, compati, dolere; aut nullus. Aut non aestimas, non amas, aut magnum aliquid vicissim est desiderandum, petendum, agendum, patiendum.

Meditatio Secunda.

JESUM flagellis cædi jussit Pilatus: Milites eundem spinis coronârunt, atque purpurâ induerunt, deinde irridentes dicebant (Ave Rex Judæorum) & colaphos simul impingebant

Exiit Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum: & Pilatus dicit illis: Ecce homo. Pontifices verò conclamabant: Crucifige, crucifige eum. Ex Matth. 27. Luc. 23. Marc. 15. Joan. 17.

Verba sunt S. P. quæ meditanda sunt modo eodem, quo facta est meditatio prima.

Medi-

Voluntas.

de placendi & serviendi.

(d) *Propositum & colloquium more consueto.*

Meditatio tertia.

INter duos latrones crucifixus fuit, adscripto titulo: JESUS Nazarenus, Rex Judæorum. Joan. 19.

Blasphemias sustinuit in cruce, sitim: derelictum se questus à patre. Exspiravit. Sol obscuratus Matth. 27. Luc. 23. Joan. 19.

Modus idem, qui superius. Plura si quis velit de Domini passione meditari; materiæ petendæ sunt aut ex libello Exercit. pag. 171. &c. aut ex Evangelio.

Consideratio.

Praxis sequendi Christum ad salutem & perfectionem.

Primò: Ex Christi sincero amore studioque conformitatis, quâ & Deo valde places & Christo & toti cœlo, aut statuendum est de vitæ totius statu, aut quod bene constitutum, confirmandum est; aut emendandum quod malè.

Secundo: Concipienda est Christi alta & dulcis æstimatio, magnus velut præsentis amor. Æstimanda magna felicitas, gloria & gaudium, quæ in eo sita sunt, quod Christo amantissimo conformis & Christo placeam & Deo, summo hujus vitæ & æternæ fructu, ad Dei æternam gloriam. Hinc existat par æstimationi & amoris spes & desiderium imitandi in omnibus Christum (ex Med. 1. die 1.) & hæc quidem tempore matutino, quo etiam statuenda, offerenda, petenda sunt sequentia per diem totum exequenda. *Ter.*

Tertiò: Renovanda hæc quidem aliquoties per diem: per decursum verò diei, in eadem æstimatione, amore & desiderio habendus frequenter ob oculos Christus, ejúsque sanctum exemplum; ita ut in omnibus hoc agam, hâc intentione, perfectione & modo interiore & exteriori, quo idem aut egit aliquando Christus aut nunc acturus esset.

Quartò: Hâc ratione exigenda primùm ea sunt, quæ ad quemvis spectant piè Christianum: tum *erga Deum*, tum erga proximum, tum in seipso: Timor, veneratio & amor Dei atque ad omnem ejus voluntatē profunda permissio: innocentia & puritas ab omni peccato in omni vita, actione, intentione: contemptus mundi & omnium rerum terrenarum præ coelestibus & æternis: Paupertas spiritûs: abnegatio & expugnatio amoris proprii: Studium placandi Deum pro peccatis & pœnis: abjectio omnis respectûs humani: resignatio in omnem Divinam voluntatem præsentem & futuram, omnésque ab illo certò provenientes varios eventus: oratio pia, multa, & humilitate & contentione vehemens. Amor proximi, humilitas, mansuetudo, affabilitas, sinceritas, tolerantia & excusatio defectuum, desiderium benefaciendi ac ipsius salutis: erga proximum quemvis: amor etiam inimicorum: modestia oculorum, oris, loquelæ, incessus ac totius hominis: temperantia in omnibus, maximè ad quæ caro trahit: patientia in omnibus adversis &c.

Quintò:

Quinto: Christi amore singulari & exemplo ad gradum usque magnum perficiendæ sunt virtutes, religiosæ professioni propriæ: scilicet Paupertas, Castitas, Obedientia, Solitudo, Silentium, Vita communis, legum domesticarum Observatio, Perseverantia &c. Idem sit de statu Ecclesiastico, ejusque omni decore interno & externo.

Sexto: Assurgere etiam altiùs possumus pro magnitudine amoris & imitandi placendique majori desiderio, ad valde difficillia & ardua & dura agenda & præcipuè toleranda, & quidem libenter ac cum gaudio, gratiarum actione & desiderio plurimum: aut si etiam gaudium spirituale inter tolerandum Deus subtraheret (uti Christo in horto subtractum est & alibi, cum se derelictum & tristem ad mortem querebatur) tolerandum saltem summâ voluntate. Magnum Dei & Christi beneficium est, accipere à Deo tolerandos magnos, multosque contemptus & dolores, magnum pro Dei gloriâ & nostro fructu, non nisi magnis amicis communicari solitum; pati cum Christo amore Christi. Dignus quidem per te es omni malo & contemptu: at quatenus Christus ea suo exemplo & merito tam nobilia fecit & Divina, magnâ gratiâ, amore, gloriâ compensanda, magnum bonum & beneficium sunt, quo indignus es. Toto animo abhorrendum est ab eo, à quo Christi vita abhorruit & exemplum, ab honore & commoditatibus, divitiis, delitiis: tantum abhorrendum est, quàm carus & amatus est Christus: tantumque amanda adversa & contemptus

temptus maximi & publici, & majores & minores. Hæc speranda, expectanda, desideranda, quærenda, imò à Deo petenda sunt. Minimis, obviis, quotidianis, perpetuis, spontaneis mortificationibus præparandi sumus ad majora. Tantum tibi deest amoris & fiducia in promittentem Christum, quantum abhorres accipere & petere (modò non oblit gloria Divinæ, aut tuæ vel alterius saluti) vilissima & difficillima.

Septimò: Imitari etiam debemus Christum in zelo animarum, eique cooperari ad salutem animarum; ne hæc suo Creatori & Redemptori pereant in æternis doloribus. Negotium ergò animarum, & opus quodvis earum causâ susceptum (qui opere ipso huc conferre nihil potest, conferat multis orationibus & meritis) primùm aggredi debemus *sanctis desideriis & orationibus*. ut ait S. P. alio loco: desiderare scilicet illud Regis Christi Med. 1. die 5. *in animo mihi est: mea hæc est justissima voluntas totius mundi dominium mihi (Christo) vindicare*, ereptis multis ex inferno animabus, augere, implere numerum electorum & prædestinatorum à Deo, & in totam quam sibi Deus destinavit æternam gloriam, idque Dei causâ & animarum propter Deum. Neque hoc conamur vanè. Veluti unicus miles desiderat & intendit totam magni Exercitûs victoriam, eoque confert, quod summum optimûmque est, consors totius postea triumphi. Deinde spectemus & illud: *mibi vindicare*, hoc est Christo. In omnibus enim, quæ ages animarum causâ, dicit Christus;

stus;

stus: *mihî fecistis*, (uti etiam ipse Deus) meæ bonitati, meo sanguini, meæ gloriæ &c. Tertio, non alio vestitu rebûsque aliis velut armis quàm Christi utendum: non alio modo & exemplo: nec vestiatur actio, nec tu ipse malâ affectione sensualis amoris, commodi, vanæ auræ, &c. hæc sunt insignia & arma inimici, tantùm certò deperditur, quantùm horum assumitur. Quarto: *Mecum laboret*: rogandus Christus Dux, magnâ fiduciâ, ut tecum sit, qui aliàs nihil potes. Quinto: *Mecum laboret* Christo conjunctus toto intellectu & voluntate ad exemplum Christi in simili actione, pari intentione, modo, labore, charitate, constantiâ. Sexto: *Mecum, inter multa adversa*, labores, dolores & contemptum. Septimò: *Mecum*, cùm hæc egeris, eventum cæterâque omnia in magna quiete, commendare Deo & Christo tecum laboranti, omnique curaturo bene.

Octavo: In quacunque versetur aliquis viâ vitæ spiritualis, sive purgativâ, sive illuminativâ, sive unitivâ; plurimum, exempli & commodi petere potest, tùm ex vita, tùm maximè ex passione Christi. Discet enim, quanti Deus ipsemet æstimet finem hominis; quantum sit peccatum: quâ pœnitentiâ hîc expiare culpas debeat & pœnas, &c. similia in in aliis viis perfectionis.

Nonò: Denique sic in omnibus & minimis agendum, ut omnis tua actio coram Deo appareat ut Actio Christi, intentione, re, modo, perfectione, unione.

NB.

NB. Quodnam in hac Divina materia sit impedimentum, quis profectus. Impedimentum est penè solus amor proprius, nolens à commodis suis recedere; nolens incommoda suscipere. Deinde vanus respectus, amor, timor hominum.

Profectus esse debet: augere semper cognitionem Christi, perfectionum ejus & amoris in nos, hæc ipsa legendo, meditando & orando, idque indies & persæpe V.g. Tempore meditationis, communionis, occasione Dominicæ Passionis & specialium beneficiorum &c. Ex cognitione debet crescere amor; ex amore desiderium & studium valde placendi & imitandi: Ex hoc major semper puritas ab omni peccato, umbra peccati & imperfectione; major majorque exinanitio amoris proprii &c. majus studium virtutum, abdicatio major honoris & omnis mundi; majus desiderium contemptûs & crucis; major ad Dei obsequium & animarum salutem labor, major sui ipsius in omnibus afflictio &c.

Præterea ac denique ex hoc Christi amore & imitatione perficienda magis magisque ea omnia sunt; quæ in superioribus sunt dicta, atque imprimis in Confid. die 1. de nihilo §. 3. Confid. die 2. Confid. die 3.

Verba Scripturæ Sacræ.

Aspicientes in authorem fidei & consummatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contemptâ. Hebr. 12. 2.

Christus

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. 1. Pet. 2. 21.

Semetipsum exinanivit. Phil. 2. 7.

Communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est ejus Spiritus, super vos requiescet. 1. Pet. 4. 13. 14.

Videte, si est dolor, sicut dolor meus. Thren. 1. 12

Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Rom. 5. v. 7. 8.

Si sustinebimus & conregnabimus. 2. Tit. 2.

Qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus: Matth. 10. 38.

Qui vivunt, non jam sibi vivunt, sed ei, qui pro ipsis mortuus est. 1. Cor. 5. 15.

Amor meus crucifixus est S. Ign. Mart. in epist. ad Roman.

Legenda.

Ex Thom. Kemp. l. 3. c. 34. 47. 49. 50.

Libro Exerc. Regulæ, ut cum Ecclesia sentiamus. 207.

Lancit. Opus. II. c. 22. op. 3. c. 5. 6. op. 9.

Roderic. part. 2. Tr. 7. Tr. 3.

Nieremb. de. ad. l. 2. c. 5. c. 7. 9. 11.

Dies